

ikke gjøre Noget til at forandre denne Tilstand, som vistnok er extraordinær, og som forekommer mig nok kunde være Skyld i, at Tilstanden paa Derne er, som den er, om end ikke Andet var Skyld dert; men der er naturligvis mange andre Ting, der bidrage dertil. Administrationen er jo ogsaa, som det kaldes af Ansøgerne paa St. Thomas, i høj Grad udmagrende, enerverende og ulykkebringende for Befolkningen, uagtet som sagt den høitærede Finantsminister har sagt det Modsatte; idet han har kaldt den den lykkeligste. Men jeg skal ikke opholde mig ved Administrationen, da vi vel komme tilbage dertil, naar vi faa det andet Lovforslag vedrørende de vestindiske Ders Centralbestyrelse under Forhandling. Endelig skal jeg for mit Bedkommende heller ikke negte, at der er noget Besynderligt i, at man — saa synes det — Intet har tilovers for Den St. Thomas, der jo ogsaa er kommen med en Ansøgning, som nu navnlig har været udsat for Naturulykker, og som har været Gjenstand for Salget, medens man vil tage den anden D. under Arzene, hvor man atter og atter forlanger Penge, hjælp og kun Pengehjælp, uden at se, at Nøden og Trangen ere begrundede i Forhold, som vi ikke ere istand til at hjælpe dem ud af, men at de selv maa til at indrette deres Bedrift paa en anden Maade og tage Skeen i den anden Haand. For den anden D, St. Thomas, som forlanger Selvstyrelse og Udvidelse af Balgretten, har man derimod som sagt idetmindste indtil denne Tid Intet havt at gjøre. Forøvrigt maa min Stilling ikke opfattes, som om jeg var uwillig til at hjælpe Derne. Nei, det sagde jeg strax i Begyndelsen, at jeg vilde være villig til; men bringe dem en Hjælp; der, som det ærede Medlem (Ussing) selv nævnte, vil være som at øse i et bundløst Kar — det ærede Medlem mente ikke, at det vilde være Tilfældet, men dette tror jeg, naar den samme Styrelse fortsættes — det kan jeg ikke være med til. Nei, lader os se Reformer og se, at Bedriften begynder at bltver ledet paa en anden Maade, saa er jeg vis paa, at man vil være villig til at bringe dem Hjælp, og det betydelig Hjælp. Vi have jo ogsaa i Re-

tænkningen søgt at paavise de Veie, ad hvilke de kunne hjælpes.

J. Nee: Naar der er Tale om at forbedre Forholdene paa St. Croix, saa forekommer det mig, at man egentlig først og fremmest burde have Dpmærksomheden henvendt paa vor Toldblovgivning. Det er ogsaa bekiendt, at den høitærede Finantsminister har havt sin Dpmærksomhed henvendt derpaa; der er jo som bekiendt et Punkt dert, som virker uheldigt paa Forholdene paa St. Croix. Det er navnlig i de senere Aar, at nogle halvt fabrikerede Sukkere fra Skotland indføres hertil med samme Toldafgift som St. Croix Sukker, og det er denne Konkurrence, der i høj Grad her har skadet Afsetningen af Sukker fra St. Croix, og det forekommer mig, at man virkelig paa St. Croix har nogen Grund til at beklage sig derover, og at der kunde være Grund til at paalægge disse halvt fabrikerede Sukkere en noget høiere Toldafgift. Den høitærede Minister har, som jo ogsaa den høitærede Ordfører nylig har bemærket, nedsat en Kommission i denne Sag. Da det er sagt mig, at Kommissionen nu har fuldført sine Arbejder, vilde det vistnok være meget ønskeligt, om vi kunde erfare Noget derom. Jeg vilde anse det som meget beklageligt, om nærværende Sag ikke engang skulde kunne gaa til 3die Behandling, og jeg vil derfor ikke kunne stemme for den foreslaede Dagsorden; men jeg tror, at det vilde have nogen Indflydelse paa den Stilling, som flere Medlemmer ville indtage i denne Sag, naar den høitærede Minister kunde give os Dplysning om dette Punkt.

Finantsministeren: Det, der forekommer mig mest at trænge til nogen Forklaring for ærede Medlemmer i denne Sag, er det besynderlige Misforhold, der synes at være tilstede imellem den Aand, i hvilken Debatten her er ført idag, og den, der var tilstede under denne Sags 1ste Behandling. Naar jeg tænker mig tilbage til den Aften først i Sessjonen, da vi forhandlede det her foreliggende Lovforslag første Gang, mindes